

Številka: 007-88/2017/2

Datum: 21.11.2017

Ministrstvo za pravosodje

Direktorat za organizacijsko zakonodajo in pravosodno upravo

e-naslov: gp.mp@gov.si

**ZADEVA: Predlog Zakona o sodnih izvedencih, cenilcil in tolamčih (EVA 2017-2030-0038)
– MNENJE**

ZVEZA: Vaš dopis št. 007-146/2017/108, z dne 6. 11. 2017

Spoštovani,

v skladu z vašim zaprosilom, ki ga je Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju IP) prejel dne 7. 11. 2017, na podlagi 48. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (Ur. l. RS, št. 86/04, 113/05, 51/07 in 67/07, v nadaljevanju ZVOP-1) posredujemo pripombe IP k posameznim členom Predloga Zakona o sodnih izvedencih, cenilcil in tolamčih – EVA 2017-2030-0038 (v nadaljevanju predloga zakona) z vidika varstva osebnih podatkov in hkrati sporočamo, da po naši oceni glede na vsebino predloga zakona udeležba predstavnika IP na strokovnih srečanjih, na katerih se obravnava širši kontekst in vsebina predloga zakona (ki v svojem bistvu ne naslavlja primarno vprašanj osebnih podatkov) ni potrebna.

K 12. členu

Glede na izkušnje iz prakse IP izpostavlja, da bi bilo v zvezi z (ne)javnostjo delovanja strokovnega sveta smiselno v predlog zakona zapisati tudi, vsaj grobe usmeritve glede vprašanja (ne)javnosti sej in varovanja osebnih podatkov obravnavanih na seji, če se ocenjuje, da bi do takšne obravnave lahko v praksi prišlo.

K 15. členu

V kolikor ocenjujete, da bi del samih izvedenskih mnenj obvezno morali biti tudi kakšni osebni podatki, zgolj iz previdnosti izpostavljam, da je treba takšno zahtevo urediti z zakonom in ne konstitutivno zgolj s podzakonskim aktom. V skladu z 38. členom Ustave RS, se s podzakonskim predpisom namreč ne sme določati vrst osebnih podatkov, ki se obdelujejo, če jih ni določil že zakon. Zato morajo biti vse vrste osebnih podatkov določene že v ustreznem členu osnovnega zakona.

K 19. členu

V zvezi z opredelitvijo nabora osebnih podatkov, ki ga mora posredovati oseba, ki želi biti imenovana za izvedenca izpostavljam nejasnost pojma »drug status«. V kolikor je s tem mišljen »drug zaposlitveni status« predlagamo, da se besedilo člena ustrezno dopolni. V nasprotnem primeru bi bilo smiselno pojem »drug status« črtati, saj ta del ni skladen z zgoraj že omenjenim 38. členom Ustave RS. Pojem »drug status« je namreč po mnenju IP preveč vsebinsko odprt, da bi zadostil zahtevam po jasni opredelitvi nabora osebnih podatkov, ki naj bodo predmet obdelave.

K 23. členu

Enako kot pri pripombi k 19. členu, tudi pri tem členu izpostavljam nejasnost pojma »drug status« in predlagamo bodisi njegovo črtanje bodisi dopolnitev.

Prav tako se sprašujemo o nujnosti javne objave podatka o zaposlitvenem statusu in izpostavljam, da je v zvezi z javno objavo podatkov še toliko nujnejša jasnejša in nedvoumna opredelitev pojma »drug status«.

Dodatno se glede javnosti podatkov v imeniku sodnih izvedencev, cenilcev in tolmačev sprašujemo o nujnosti javnosti podatka o poštnem naslovu, kjer je oseba dosegliva. Glede na namen javnosti, to je: pravna varnost, delovanje sodišč in drugih državnih organov v sodnih in drugih postopkih ter informiranje strank, ocenjujemo, da je to doseženo že z navedbo kontaktne številke telefona in elektronske pošte (in drugih podatkov) brez razkrivanja podatka o poštnem naslovu, ki je v praksi najverjetneje lahko pogosto tudi osebni naslov osebe.

K 26. členu

V zvezi z opredelitvijo obveznosti glede vodenja evidence preizkusov po 26. členu izpostavljam, da predlog zakona ne določa namena vodenja te evidence (niti njenih upravnikov, če to morda ne bo zgolj Center za izobraževanje v pravosodju) in poudarjamo, da mora biti ta v skladu z 38. členom Ustave RS z zakonom določen.

K 33. členu

IP glede obveznosti izbrisa sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača iz javnega dela imenika izpostavlja, da iz predloga zakona ni povsem jasno, na kateri časovni rok se veže obveznost izbrisa (na trenutek dokončnosti ali pravnomočnosti odločitve o izreku ukrepa).

K 34. členu

IP se v zvezi s predvideno trajno hrambo disciplinske evidence sprašuje o sorazmernosti takšne ureditve glede na dejstvo, da 40. člen predloga zakona hkrati določa čas zastaranja pregona, prav tako pa iz teh določb IP razume, da to pomeni tudi, da posameznik posledično nikoli ne more biti deležen zakonske rehabilitacije oz. izbrisa izrečenega ukrepa.

To je sicer predvideno tako v zvezi s prekrškovn kot tudi s kazensko evidenco. Iz gradiva ni razbrati utemeljenega razloga za takšno odločitev. V kolikor bi bilo to spremenjeno (in bi se določil rok za izbris oz. 'rehabilitacijo') posledično IP opozarja, da bi bilo treba v tem primeru tudi določbe glede trajne hrambe disciplinske evidence urediti na način, da se opredeli, kdo in za kakšen namen ima morda 'izjemoma' po morebitnem izbrisu oz. 'rehabilitaciji' dostop do vseh podatkov iz te evidence.

K 44. členu

IP glede obveznosti izbrisa sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača iz javnega dela imenika izpostavlja, da iz predloga zakona ni povsem jasno, na kateri časovni rok se veže obveznost izbrisa (na trenutek dokončnosti ali pravnomočnosti obtožnega akta). Zato predlagamo dopolnitev predloga zakona v tem delu s ciljem pravne varnosti in jasnosti zakonske določbe.

K 45. členu

IP glede obveznosti izreka ukrepa začasne prepovedi sodnega izvedenca, cenilca ali tolmača glede opravljanja dela, ki jo predlog zakona veže na uvedbo kazenskega postopka, sklepa, da je mišljena uporaba 22. člena ZKP glede trenutka nastanka pravnih posledic za osebo, ki ji je izrečena prepoved. V kolikor je mišljen drugačen rok, z vidika točnosti in pravne varnosti predlagamo dopolnitev predloga zakona v tem delu.

K 49. členu

IP v izogib nejasnosti predlaga, da se prvi in drugi odstavek 49. člena glede zahtevanih pogojev posredovanja uskladita. Prvi odstavek namreč določa obveznost upravljavcev uradnih evidenc,

registrov, javnih knjig, zbirk osebnih podatkov ter drugih varovanih podatkov glede posredovanja osebnih podatkov, ki jih sodni izvedenec, cenilec ali tolmač potrebuje za opravljanje dela, za izdelavo izvedeniškega mnenja ali cenitve oziroma odredbe za tolmačenje ali prevod (na podlagi priložene odredbe ali sklepa sodišča oziroma upravnega organa). Drugi odstavek pa to obveznost glede posredovanja potrebnih osebnih podatkov s strani oseb zasebnega sektorja sodnemu izvedencu, cenilcu ali tolmaču veže tudi na pogoj, da je ta obveznost izrecno navedena v odredbi ali sklepu sodišča oziroma upravnega organa. IP predlaga, da se pogoj izrecne navedbe obveznosti posredovanja v odredbi ali sklepu sodišča oziroma upravnega organa zahteva v obeh primerih. To bi namreč jasnost in transparentnost pridobivanja osebnih podatkov bistveno povečalo.

Hvala za sodelovanje in lep pozdrav,

Pripravila:

Alenka Jerše, univ. dipl. prav.
namestnica informacijske pooblaščenke

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka